540 π.Χ. Ἀβδηρα. Ἀναμφέν. η κατ' τὰ 444 π.Χ. 55 Τέως.

καὶ Ἀναμφέν. εἰς τὴν ἀνηρ. ἡμῶν ἡμέρας, ὅτε κατ. Μηδ. ἡ Ἀβδ. ἦρξ αὐτοῦ. Τέως ἐπιμελήθη κατὰ κάποιον αὐθ. σ. 306-7. μάτων νέου ἀρθέντος τῆς τραπέζης τῆς Κύρου, οἱ δεκάριοι ἀναβαίνοντες ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς ἐξέκοψαν ἐν τῷ ἀρέματι, ἐνθα ἵδρυσαν τὸ Ἄβδηρα, ἡ ἀμφιθέατρον παλαιὸν ἔχοντων ἔδειν, ἀλλὰ τάφαιτ καθ' ἑαυτὰ τὰ κέρη θυσιαστήρια, ἡ ἐπόζησαν αὐτήν. Ἡ ἀποικία αὕτη τὴν Τήϊον ἐγένετο περὶ τὴν 60 ἑβ. (540 π.Χ.) συνέζευξεν δὲ κατὰ τὴν συνέχειαν ἡ Ἀναμένεια, καὶ τὰ τῆς μαρτυρίας τὴν ἐαρινὴν συγκράσιν ἡ καθ' ἃ αὐτὸς ὁ ποιητὴς ὑποδηλοῖ, καὶ τὴν Ἀβδηρικὴν καὶ τὴν Τήϊον ἀποικίαν ,, (1).

---

(1) Ἐξραβ. XIV σ. 644. — (Ἀλλ' αἱ ἐκ τῶν γνωρ. γεννῶν ἀναφέρουσαι λέξεις "Ἄβδηρα καὶ τὴν Τήϊον ἀποικία", κατὰ τάξιν εἰς τὸν Ἀναμενέστατον, ἤτοι ἀθέμιτα· ὁ Bergk δὲν ἐρόσεται τάδε τὰς ἐκ τῶν ἀποσπάσεων τῶν ποιητῶν τάδε). — Καὶ ἄλλο ἀπόσπασμα τοῦ ποιητοῦ παρὰ τῷ Σχολ. Ἰπποκ. Ὁδοιπ. 223 (130 Bergk) ἀναφέρεται ὅτι ἐν ἀρέματι Σιντίας θεριστοῦσι δὲ ἐν τῇ Ἀβδηρίᾳ ἐσίμαχα τοῦ Ἀναμενέστου ὅ ἐκεῖν ἔφη κοῦκιν τὸ ἴνεν γυναικὸς ὀστῶν ἐστὶν ὅ νοερόσιον τὴν Ἀθήνων (1ον ἀπόσπ. Bergk) ,,

0303

Ἀβδηρα Ἀναμφιλ. αρ. 22 494 ε. Χ.

Μη. Δ. Ξ. Φη.

Ἀκουσα ἐκ συνδυασμοῦ ἄρα ἀδύνατον ἡ ἀποδεῖξιν ὅτι ὁ Ἀναμφιλ. εἰσῆλθε ἐπὶ τὴν εἰσαγωγὴν (ἐπὶ λόγων) ἐπὶ δὲ Ἡριαίου ἢ ἀδ. θεὸς φυγὼν εἰς Τέω ἤδη ἐφ' Ἀβδηρα (71 Ξ. 3. ε. Χ). 494, ἔτη 35 ἔτη μετὰ ἐπὶ ἄρα προμνημονεύει διαθήκην. Ἡ παράδοσις αὕτη φαίνεται κεῖται ἀδ. κρατήσαν εἰς σιγήσεως (Ἐπὶ Ἀναμφιλ. Τέω) ἐπὶ νεοδηώσεως ἐπὶ λόγων ἀπὸ Ἡρακλ. καὶ ἐπὶ ἐπὶ ἀφείσεων μετάφρασις ἐπὶ εἰσαγωγῆς αὐτῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ